

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article11668>

Un model sindical que no funciona en absolut

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dijous 17 de desembre de 2015

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Un model sindical que no funciona en absolut

Enmig d'aquest panorama, l'aposta per la concertació i el pacte del sindicalisme majoritari és clarament insuficient.

Una manera de liquidar un debat és recórrer a la ideologia. M'explico. Davant d'uns plantejaments molestos o que ens costa rebatre, podem argumentar que la disparitat de criteris respon a divergències ideològiques. En paraules més planeres, és com dir "bé, aquest és el teu punt de vista però el meu és aquest altre" i vincular-los a la concepció del món que cadascú de nosaltres tenim.

Moltes vegades, quan la gent de la CGT plantegem dubtes sobre el model sindical imperant, l'heretat del règim del 1978, basat en el bipartidisme sindical, la cerca de la concertació i la delegació i professionalització, ens trobem que sovint s'intenta desqualificar-nos fent servir aquest recurs. Se'ns presenta com a radicals, moguts en els millors dels casos per ideologies que poden ser entranyables però inaplicables actualment. És a dir, si reivindiquem la presa horitzontal de decisions mitjançant assemblees als centres de treball, ho fem motivats per una determinada ideologia. Quan plantegem que els treballadors/es han de poder implicar-se activament en la resolució del seu dia a dia, és per ideologia. Com també són ideològiques la defensa de l'acció directa com a eina d'acció sindical o situar el conflicte al centre de les relacions entre nosaltres i els empresaris. I tenen raó, ho fem de manera conscient i motivats per una anàlisi de com és la realitat i de com ens posicionem en ella.

Ara bé, també és cert que quan el sindicalisme majoritari ens acusa d'excessivament ideològics sovint cerca deixar sense efecte els nostres arguments i anàlisis. No entraré a valorar aquestes actituds que, en definitiva, consoliden models que cerquen més la gestió de la realitat que no pas la seva transformació. També hi ha una altra perspectiva des de la qual podem analitzar les virtuts i defectes del model sindical imperant a l'Estat Espanyol al llarg de gairebé els darrers 40 anys (gairebé tota una vida laboral!). Ens podem centrar en els resultats que ens ha aportat als treballadors i treballadores. En fets. Mirem-ne alguns.

Per a un empresari cada vegada és més fàcil i senzill acomiadar un treballador/a. A partir de l'any 1976, quan s'introdueix la possibilitat d'acomiadar de manera improcedent, els supòsits dels acomiadaments objectius no han parat de créixer (i per tant, de decreixer els improcedents) i de fer-se més imprecisos. Per contra, les indemnitzacions han retrocedit a més de la meitat, dels 60 dies amb un màxim de 5 anualitats als 33 dies amb un topall de 2 anualitats de la majoria de contractes actuals. D'altra banda, a partir de l'any 1994, en què el PSOE el va legalitzar el prestamisme laboral no ha parat de créixer i ara mateix una gran part de la gent jove quan treballa ho fa a través d'ETT's. I amb contractes de durada limitada, una altra novetat en el mercat de treball durant el període democràtic. Enumerar altres perles que ens han anat imposant allargaria excessivament aquest text, però no puc deixar d'assenyalar la progressiva reducció de les cotitzacions empresarials i l'increment de les bases reguladores de i dels períodes de cotització de les pensions.

Fins i tot si es vol defugir la discussió ideològica, els resultats que ens han aportat quasi 40 anys de sindicalisme del pacte i la delegació són més aviat tristos. O, millor dit, tràgics. Ho diuen els fets. La pèrdua de drets de la classe treballadora és innegable. I també la disminució de la nostra participació en la riquesa social que creem en el nostre treball. En definitiva, si els objectius d'aquest model sindical tenen a veure amb la millora de les condicions de vida dels i les treballadores, el balanç és negatiu. I si pretenen transformar el mode de producció i les relacions socials, encara més.

Algú ens podria argumentar que aquest retrocés es dona a escala mundial i que, per tant, la situació que travessem a l'Estat espanyol no és responsabilitat del model que tenim aquí. Això no obstant, aquest argument és enganyós en com a mínim dos aspectes. El primer és que no a tot el món les condicions de treball empitjoren. Els salaris reals a

gran part dels "països emergents" han crescut els darrers anys i les jornades laborals han tendit a disminuir. Són dos dels símptomes de l'explotació del treball que, tot i que òbviament no ha desaparegut, a experimentat un lleuger descens a molts llocs. I fins i tot en el marc de la Unió Europea, on les condicions de vida dels treballadors han tendit a empitjorar els darrers anys, és a l'Estat Espanyol un dels llocs on aquest procés està sent més traumàtic: la caiguda del salari real és una de les més marcades, l'increment de les desigualtats de rentes és el més elevat mentre continuem a la cua en un seguit de prestacions socials, com pensions, beques, etc.

Enmig d'aquest panorama, l'aposta per la concertació i el pacte del sindicalisme majoritari és clarament insuficient. El darrer pacte interconfederal, d'àmbit estatal, ha obert la porta a una major retallada de salaris, com ho evidencien els convenis col·lectius que aquests sindicats estan promovent a moltes empreses i sectors. L'Acord Interprofessional de Catalunya possibilitat ampliar els límits de flexibilitat en la jornada laboral que contempla, des del 2012, l'Estatut dels Treballadors. L'actual pèrdua de drets no és nova. El camí ve de lluny. I ens correspon a nosaltres, els treballadors i treballadores, molt sovint precàries i alternant feina amb llargs períodes d'atur, canviar aquest model que ens és inservible. Un reguitzell d'iniciatives a centres de treball i barris ens indiquen que això és possible i que aquest canvi segurament ja està en marxa.

** Article d'Ermengol Gassiot, Secretari General de CGT de Catalunya, publicat al Diari del Treball*
<http://diaritreball.cat/13067-2/>